

[Svend Nielsen.]

dringsforslag, han har ment, at Apotekerne fremdeles skulde have Monopol paa at sælge denne Vare; og vi er ikke fra Venstres Side stærke nok til at gennemføre den af os ønskede Ændring mod Ministerens Ønske, saa vi har maattet lade os nøje med Tilsagn fra Ministerens Side gaaende ud paa, at Ministeren vil søge gennem Forhandling med Apotekerne at faa tilvejebragt en Udsalgspris for Fosfor-Levertran, der som anført i Betænkningen andrager Engrosprisen for Raavaren med Tillæg af ca. 25 pCt., og da Ministeren har Magt til, om fornødent ved kongelig Resolution, at gennemføre en saadan Prisansættelse, gaar vi ogsaa ud fra, at det vil ske. Nærmere har vi ikke kunnet komme det; vi har ikke kunnet faa Ministeren med til mere, men lidt har vi dog naaet, og under disse Omstændigheder skal jeg anbefale at stemme for Lovforslagets Vedtagelse

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger for det første sige, at det er jo rigtigt, at Udvalgsbehandlingen gav Anledning til Fremsettelse af Ændringsforslag; det var ganske vist ikke Ændringer paa de Omraader, hvor det ærede Medlem ved første Behandling mente, der skulde gennemføres Ændringer, men det kan i og for sig være ogsaa lige meget, naar de Ændringer, der gennemføres, er forsvarlige.

Jeg kan i øvrigt ikke helt godkende det ærede Medlems Fremstilling af Forholdet. Jeg maa for det første have Lov til at gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at man ikke bør fremstille Forholdet ved Giftloven, heller ikke indirekte, saaledes, at der herigennem gives Apotekerne en særlig begunstiget Stilling. Forholdet er jo, som det ærede Medlem utvivlsomt ved, at Lovforslagets Gennemførelse betyder, at en Række Gifte undrages Apotekernes Eneret og gaar over til fri Handel i den Forstand, at Forbrugerne kan faa dem ad andre Veje end gennem Apotekerne. Det er altsaa en Begrænsning af Apotekernes Eneret.

Dernæst vil jeg gerne sige, at den Beregning, det ærede Medlem opstillede angaaende Raavareprisen for Fosfor-Levertran, og den Pris, hvortil den sælges fra Apotekerne, maaske kan være rigtig i enkelte Tilfælde; men Raastofprisen for de enkelte Apoteker afhænger i høj Grad af, hvilke Mængder de kan købe, og disse Mængder er igen afhængige af, hvor megen Omsætning der er. Derfor er det ærede Medlems Fremstilling ikke udtømmende og heller ikke helt loyal.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at naar jeg ikke har kunnet gaa med til at gøre Fosfor-Levertran til en fri Handelsvare, staar det i Forbindelse med, at Landbrugsministeriet som Repræsentant for Landbruget tidligere har anmodet om, at denne Vare ikke skulde være det. Det var den nemlig paa en vis Tid fra 1905, hvor Forbrugerne kunde faa den gennem Andelslagterierne. Men i 1913, tror jeg, det var, anmodede man fra Landbrugsministeriets Side om, at denne Adgang maatte blive ophævet. En af Grundene dertil var saa vidt mig bekendt, at der forelaa forskellige Tilfælde af Forgiftning, og man havde derfor faaet Betænkeligheder ved det frie Salg. Saadanne Forgiftningstilfælde kan nemlig forholdsvis let fremkomme ved Brugen af Fosfor-Levertran, idet denne Vare, naar den ikke opbevares paa rette Maade, kan undergaa Ændringer i kemisk Henseende, der gør, at Giftfaren bliver større. Det er altsaa fra Landbrugets Side, at man i sin Tid har ønsket, at Varen ikke skulde være undergivet fri Handel. Jeg har i hvert Fald ikke herefter turdet tage Ansvar for, at denne Vare undergives fri Handel. Noget andet er, at jeg er enig i, at en Vare, der ofte spiller saa stor en Rolle for et bestemt Erhverv, overfor bestemte Sygdomme, saaledes som der her er Tale om, bør være saa billig som muligt, og derfor har jeg ogsaa i Udvalget givet Tilsagn om, at jeg vilde optage Forhandlinger angaaende en Begrænsning af Priserne paa Fosfor-Levertran. Jeg kan tillige sige til det ærede Medlem, at jeg allerede har taget Initiativet til Optagelse af en saadan Forhandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 110 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende Lejemaal om Boliger og Forretningslokaler m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3086; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 481).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.